

עין משפט
נר מצוה

צח

יבמות

על

פן

נאשאר על דאמור רבנן

נאשאר על דאמור רבנן

י א ב מ"י פ"ד מ"א
א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר
מ"א מ"א מ"א מ"א מ"א
פ"ד פ"ד פ"ד פ"ד פ"ד

י א ב מ"י פ"ד מ"א
א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר
מ"א מ"א מ"א מ"א מ"א
פ"ד פ"ד פ"ד פ"ד פ"ד

על עסקי ניוה . תימה דאמרי ארמוריך למכתב שנים ולא שלשית
דלא אשכחן עברה עמו שלשית ושמה כיון שמאט שחזרו
לקולקולס ונתנבא עליהם נחום האלקסי היינו יכולים לסבור שגם אז
נתנבא עליהם יונה ואל"ת והא אשכחן דדברה עמו שלשית בעסקי
ניוה דכתיב ויאמר ה' אל יונה
ההטב חרה לך על הקיקיון וגו'
ואני לא אחוס על ניוה וגו' וי"ל
דהי לאו עסקי ניוה ניהו ומיהו
לרב נחמן בר יצחק דאמר שוב לא
דברה עמו קשיא וי"ל שזה היה אותו
יום וחשיב הכל נבואה אחת :

רב נחמן בר יצחק אומר ה"ק כו' .
אמר ר"י שחולק ע"ל אותו
מדרש שהביא רש"י בפירוש נביאים
(מלכים ב' י') ויאמר ה' אל יהוא יען
אשר הטיבות וגו' ע"י יונה בן אחמי
אמר לו זה שמה אינו חושב אלא
דברים שהוא לורך גדול כגון מעשה
ניוה וכו' ואלו כו' : **נשא** אחותו מן
האם יוליא . פירש בקונטרס דגזירין
שמה יא אחותו שטולה אחריה שיש
בה כרת משמע שבובר דאם היתה
גם לידתו של בן קדושה היה מותר
באחותו מן האם שטולה בנכריות
כיון דתריייהו של בן קדושה דהתם
ליכא למגור שמה יא אחותו שטולה
אחריה וקשה דהא לעיל בפ"ב (ד'
כז . ושם) (ג) אחימר אמר [אפי']
האחין מן האם מעידים לכתחלה ומאי
שנא מעריותא פ' אפי' נתייור ונולדו
בנכריות שייך בהו קרבה ומשני
ערוה לכל מסורה כו' משמע דאפילו
טולדו בנכריות שייך בהו קרבה דאם
דבסחם גירות מיירי ועוד בני יודן
אחמא הורקן ולידתו של בן קדושה
הוא אפי' אסר להו רב שש (לעיל ד'
ז') למינכב נשי דהדדי אלא י"ל
דעממא דלמלא אחי לחילופי
בישראל ואפי' טולדו בהיותם נכריות
יש לגזור בקרבת אס והא דנקט
הכא לידתו בקדושה לרבותא נקטיה
דאפי' לידתו בקדושה דכשתי אחיות
דמו אפי' אסירי דלמלא אחי לחילופי
בישראל וריב"א פ' דלהכי נקט
הורקן של בן קדושה דלי בקדושה הרי
הוא כישראל גמור ומותר באחותו
שטולה בהיותה נכרית כיון דלית
ביה לז נכריות כלל ולא שייך בה שמה
יאמרו אי נמי משום הכי נקט הורקן
שלא בקדושה ולידתו בקדושה דפסיקא
ליה מילתא שאז איירי בין טולדו
לפניו בנכריות בין טולדו אחרי
בקדושה וה"ל חייס פירש דדוקא
נקט ולידתו בקדושה דאז מן האב
יקיים שלא ראה עממו בנכריות וליכא
למימר ביה שמה יאמרו בלא מקדושה
חמורה לקדושה קלה אלא גם לידת
שלא בקדושה אפי' מן האב יוליא
דכיון שראה עממו בנכריות אחי למימר
באנו מקדושה חמורה כו' דהא שמעינן
לרבי מאיר דהכא בירושלמי ובבבלי
רבה דאסר בן נח באחותו בין מן האב
ומיהו נראה לר"י דהך ברייתא פליגא
אירושלמי ובבבלי רבה דהא משמע דכ"ע מוקי הכא קרא לאחות אב ואחות אס והיינו כרבנן דהתם ועוד דעממא דאחות אב מן האם
יוליא משמע בפ"ד מיתות (סנהדרין נח) . דהוי משום שמה יאמרו באנו דאילו טעמא דאחותא ליחיה הכא בקרבת אב א"כ משמע דבהאי גר
לידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמה יאמרו אפי' שלא ראה עממו שעה אחת בנכריות זה דוחק לומר דאחות אב מן האם לא קאי אגר
דרישא אלא מיירי בלידתו של בן קדושה כי הכי דלא קאי נמי סיפא דקדמי נשא אשה וכתה ארישא כדפי' בקונט' דהכא משמע דקאי אגר
דרישא : **אחות** האב מן האם יוליא . פי' בקונט' דגזירין משום אחותו מן האם ואין נראה דבהאי משמע בפרק ד' מיתות (נ"א עס)

הא איסורא איכא . מדרבנן דלא ליחי לאחילופי בישראל וקשיא לרב
אחא : הא דאמור רבנן אין אב למזרי . ואפילו היכא דליכא למימר
כקטן שטולד דמי כגון הורקן של בן קדושה ולידתו בקדושה דיש לו
שאר מן האב כשאר ישראל גמור ואין לו שאר מן האב : לא סימא
משום דשטופי וימה הוא ולא ידעינן . תורה אור

הא איסורא איכא ה"ה דאפילו איסורא נמי
ליכא *ואידי דבעי למיתני סיפא אבל
חייבין חנא נמי רישא אין חייבין אמר רבא
הא דאמור רבנן אין אב למזרי לא תימא
משום דשטופי בומה דלא ידע אבלי ידיע
חיישינן אלא אפילו ידיע נמי לא חיישינן
דהא שני אחין תאומים דמפה אחת היה
ונחלקה לשנים וקחני סיפא לא חולצין
ולא מייבמין ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא
יחולקא לזרעיה דכתיב ב"ש חמורים בשרם וזרמת
סוסים וזרמתם ת"ש דאמר רבי יוסי מעשה
בניפמיים הגר שנשא אשת אחיו מאמו
ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין אישות
לגר ואלא גר דקריש ה"ג לא תפסי בה
קדושין אלא אימא אין איסור אשת אח לגר
מאי לא דנסבא אח כשהוא גר לא דנסבא
כשהוא עובר כוכבים כשהוא עובר
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא ליגזור
כשהוא עובר כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל
ת"ש דאמר בן יאסיין כשהלכתי לכרכי
הים מצאתי גר אחד שנשא אשת אחיו
מאמו אמרתי לו בני מי הרשך אמר לי
הרי אשה ושבעה בניה על ספסל זה יושב
ר' עקיבא ואמר שני דברים גר נושא אשה
יאחיו מאמו ואמר וידי דבר ה' אל יונה
שנית לאמר *שנית דברה עמו שכינה
שלישית לא דברה עמו שכינה קחני מיהת
גר נושא אשת אחיו מאמו מאי לאו דנסבא
אחיו כשהוא גר לא דנסבא כשהוא עובר
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא נגזור
כשהוא עובר כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל
ומי מהימן והאמר ר' אבא אמר רב הונא
אמר רב כל *תלמיד חכם שמורה הלכה
ובא אס קודם מעשה אמרה שומעין לו ואם
לאו אין שומעין לו איבעית אימא מורה
ובא היה ואיבעית אימא משום דקאמר
הרי אשה ושבעה בניה ואיבעית אימא
שאני הכא דקאמר מעשה אחרינא בחדה
אמר מר וידי דבר ה' אל יונה שנית לאמר
שנית דברה עמו שכינה שלישיית לא
ידברה עמו והא כתיב הווא השיב [אח] גבול
ישראל מלכא חמת עדים הערבה כדבר
ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אמר רבינא על עסקי ניוה קאמר
קאמר כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו
הנביא כשם שנהפך לניוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש
נהפך להם לישראל מרעה לטובה ת"ש *גר שהיה לידתו בקדושה
והורקו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד נ'נשא
אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא
מן

[שם ג' וש"י]

מכילתא ריש פרשת נח

בבמות לה: לעיל עו .
קדושין עו

סנהדרין נח ע"פ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones